

Derfor og først og fremmest derfor er der grund til at være tilfreds med det forhandlingsresultat, vi behandler i dag. Vi har bestemt ikke fået alle vores ønsker opfyldt, men der er grund til at tro, at mange års hemmelige aftaler og skjulte manøvrer i vores eget land på bekostning af vores borgeres sikkerhed og bevægelsesfrihed nu for alvor må være fortid, for nu er vi en direkte partner i de aftaler, der skal indgås fremover, og vores mulighed for indsigt og kontrol er slået endegyldigt fast.

Der er som sagt grund til at være tilfreds med det nye aftalekompleks uden derfor dog at forfalde til godtroenhed. Det er stadig væk en militær base, vi har med at gøre, og det ville være naivt at tro, at alt, hvad der foregår i amerikansk militærs regi, noget som helst sted i verden vil være tilgængeligt for andre, selv for gode partnere. Det kan vi om ikke andet lære af denne tids udvikling andre steder i verden.

Kl. 10.40

Der er heller ingen grund til at svække opmærksomheden på det faktum, at Grønland betaler dyrt for den aftale, vi nu indgår. Det er vores land, og det er vores folk, der må lægge ryg til den trussel om angreb, enhver amerikansk militærinstallation medfører i verden i dag. Som jeg har sagt før, er dette første gang, at Grønland selv indgår en forsvarsaftalen med USA og dermed selv tager ansvaret for at udsætte vort land og vort folk for den risiko. Derfor skal vi være sikre på den kompensation, vi får for det.

Jeg vil gerne, da min taletid tilsyneladende er slut nu, slutte med at udtrykke min anerkendelse af det rosværdige parløb mellem landsstyremedlem for udenrigsanliggender Josef Motzfeldt fra Grønland og udenrigsminister Per Stig Møller fra Danmark. Den aftale, de har hentet hjem, giver alt i alt grund til tilfredshed og forsigtig optimisme, og jeg skal derfor anbefale, at Folketinget godkender den.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Så er det udenrigsministeren.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil meget gerne takke for den meget brede tilslutning, der har været, ligesom jeg også i denne omgang vil takke det grønlandske landsstyre for det meget forbilledlige samarbejde, vi har haft under forløbet.

Det kan jo være, at jeg er både døv, dum og blind, det er jo meget muligt, men når hr. Kuupik Kleist siger, at det har været en af de skarpe-

ste konflikter mellem Grønland og Danmark, så kan jeg altså ikke genkende det. Hvis det er den skarpeste konflikt, jamen så er det jo den rene idyl, der er mellem Danmark og Grønland. Jeg opfatter det sådan, at vi har haft et forhandlingsforløb, hvor vi har prøvet at vurdere, hvad der er realistisk, hvad vi kan få fremmet, og hvordan vi gør det bedst, og det er sket i en konstruktiv atmosfære og ikke i nogen konfliktatmosfære. Det genkender jeg ikke.

Men jeg takker meget for hr. Kuupik Kleists og hr. Lars-Emil Johansens tilslutning, deres medarbejde omkring vedtagelsen og deres tilslutning her i Folketingssalen.

Jeg mener ikke, at jeg på noget som helst tidspunkt har afvist, at vi kan prøve at modernisere forsvarsaftalen, men det er rigtigt, at jeg har sagt, at man ikke kan få en ny forsvarsaftale. Det, vi får nu, er en forandring og et supplement til den fra 1951, og det afgørende her er jo, at det er med Grønlands underskrift.

Der synes jeg, det er meget vigtigt, som hr. Lars-Emil Johansen var inde på, at det her er et historisk skred. Nu er det Grønland selv, der har afgjort, om Grønland vil løbe en risiko, og også Grønland selv, der, selvfølgelig i samarbejde med rigsfællesskabets udenrigsminister og Udenrigsministeriet, har sat prisen for at ville løbe den risiko. Det synes jeg er en meget væsentlig betragtning, hr. Lars-Emil Johansen er kommet frem med her i sin tale. Jeg synes også, det er sådan, det skal ses, også med Itilleqerklæringen, at man ikke i fremtiden skal komme og påføre Grønland noget, Grønland ikke selv vil.

Man skal også med andre lande, hvor det drejer sig om grønlandske forhold, have dette tætte parløb, som Itilleqerklæringen lægger op til, hvor der er ligeværdighed og medindflydelse. Jeg er meget glad for hr. Lars-Emil Johansens præcisering af de forhold, der har været, og derfor også af grundlaget for at være tilfreds med aftalekomplekset.

Der er ikke meget at sige til de mange, for der er jo meget, meget bred enighed om, at dette er ganske godt, og på den baggrund vil jeg nu aflevere det danske svar til amerikanerne i forlængelse af landsstyrets svar til os.

Hvad er det så, vi svarer på? Det har hr. Keld Albrechtsen jo fuldstændig ret til at spørge om. Der skal jeg præcisere, sådan som hr. Josef Motzfeldt også har gjort det offentligt, at det, der er tale om her, er, at vi siger ja til det spørgsmål, vi har fået fra Colin Powell den 17. december 2002 – hverken mere eller mindre.